

סלהב

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 51774-12-14 מדינת ישראל נ' איברהים(עציר) ואח'
 תיק חיצוני: 5031/14

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיבים
1. איברהים איברהים (עציר)
3. מחמוד סלהב

ב"כ המבקשת: עו"ד יובל קדר

ב"כ המשיב 1: עו"ד אריאל הרמן

ב"כ המשיב 2: עו"ד ואליד זחאלה

החלטה בעניינו של המשיב 2

1. המשיבים מואשמים בעבירות של התפרצות וגניבה בנסיבות מיוחדות. על פי המיוחס להם בכתב האישום, קשרו המשיבים קשר יחד עם אחרים, ובהם פרג' מוסלמאני, להתפרץ למפעל "סירוקס" המייצר מכונות "יהלום" לחיתוך וניסור בטון באזור התעשייה בבית שמש, ולגנוב מתוכו סחורה. המשיבים והאחרים הצטיידו במשאיות לצורך הובלת הסחורה וכלי רכב אשר יובילו את המשאיות על מנת לאבטח אותן וכדי שלא תעוררנה חשד.

בשעות הערב של יום 25.11.14 הגיעו המשיב 1 ואחר ברכב סמוך לזירת ההתפרצות, והמתינו במקום. לאחר חצות הליל נסעו המשיב 1 והאחר לאזור בית חנינה בירושלים, שם חברו לאחת המשאיות והובילו אותה בדרך מירושלים אל סמוך לזירת ההתפרצות. סמוך לשעה 1:45 הגיע המשיב 2 ברכב פרטי סמוך לזירת ההתפרצות והסתובב בסמוך אליה. במהלך הלילה פרצו הקושרים למפעל עקרו דלת מחסן ממקומה, פרצו כספת וגנבו מתוכה סכום כסף מזומן בהיקף גדול מאד, וכן גנבו מן המחסן כלי עבודה וציוד ששווי כמעט מיליון ₪. הקושרים העמיסו את הרכוש הגנוב על שתי משאיות והמשיב 2 חבר לאחת מהן והוביל אותה כשהוא נוהג ברכב פרטי, עד אשר המשאית נעצרה על ידי כוחות המשטרה.

2. לפני בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים.

3. בעניינו של המשיב 1 ניתנה החלטה בדיון שהתקיים ביום 4.1.15, במהלכו הוסכם כי ישנן ראיות לכאורה למימוש למשיב 1, ונקבע כי ישנה עילת מעצר, וכי יש לבחון חלופת מעצר באמצעות תסקיר שירות מבחן.
4. המשיב 2 שוחרר לחלופת מעצר בית בבית אמו ביום 7.12.14 בהתאם להחלטת בית משפט השלום במ"י 55702-11-14, וזאת בהסכמת המבקשת. כעת מתבקש מעצרו מחדש.
5. ישנה מחלוקת ראייתית בין הצדדים. ב"כ המשיב 2 לא חלק על האופן שבו בוצעה ההתפרצות ועל הרכוש שנגנב במהלכה, ואולם טען כי הראיות הקיימות בתיק אינן קושרות את המשיב 2 להתפרצות ולמימוש לו בכתב האישום וביקש להותיר על כנם את תנאי השחרור שנקבעו למשיב ביום 7.12.14.

ראיות לכאורה

6. משעה שאין מחלוקת על האופן שבו בוצעה ההתפרצות למפעל, אמנע מלהתייחס בצורה מפורטת לראיות בעניין זה, אולם אומר כי קיימות בתיק ראיות שנמסרו מפי עובדי המפעל, מנהליו ושוטרים שביקרו במקום לאחר ההתפרצות, המתארות את אופן ההתפרצות והרכוש שנגנב באופן דומה למתואר בכתב האישום. בנוסף, הרכוש שנתפס במשאיות שנזכרו בכתב האישום זוהה כרכוש שנגנב מן המפעל.
7. חומר הראיות מבוסס בעיקרו על דו"חות עיקוב שנערך בערב האירוע אחרי שני המשיבים, פרג' מוסלמאני אשר נהג במשאית ה"מאן", משאית נוספת מסוג "דאף" וכן אחרי אדם בשם סיני ג'אבר, קרוב משפחתו של המשיב 1. כן מבוסס חומר הראיות בעניינו של המשיב 2 על קשרי טלפון בינו לבין מעורבים אחרים באירוע.
8. מדו"חות העיקוב (קובץ מסמכים 100 בתיק החקירה) עולה, כי בערב ההתפרצות, 25.11.14 נצפו המשיב 1 וסיני ג'אבר לאחר השעה 21:00 בסניף "ארומה" במתחם "ביג" בבית-שמש, ועלו לרכב מסוג ניסן ג'וק (אשר כפי שעולה מתוך חומר הראיות הושכר על ידי בת זוגו של סיני ג'אבר). רכב הניסן נצפה סמוך לשעה 01:00 ביום 26.11.14 נוסע מבית חנינה, דרך מנהרת הארזים לאזור בית-שמש, ואחריו נסעה משאית ה"מאן" שבה נתפס מאוחר יותר פרג' מוסלמאני.
- למסקנה כי רכב הניסן והמשאית נסעו האחד בעקבות השני וכי היה קשר ביניהם ניתן להגיע בנקל מתוך דו"חות העיקוב, בהם מתואר כי רכב הניסן עצר פעמיים, בתחנת דלק בכביש 1 וכן בכביש 38 אחרי מסילת-ציון, והמשיך לנסוע רק לאחר שהמשאית הגיעה למקום.
- עוד עולה מתוך דו"חות העיקוב כי בשעה 2:48, רכבו של המשיב מסוג מזדה נראה נוסע מחניון תחנת הרכבת בבית-שמש לכיוון כביש 3835, אליו פנתה כחצי שעה קודם לכן משאית ה"מאן" בה נהג פרג' מוסלמאני. שני האתרים הללו נמצאים במרחק דקות נסיעה ספורות מהמפעל שנפרץ.
- כעשרים דקות מאוחר יותר חזר רכבו של המשיב מהמקום שאליו נסע לחניון כלי הרכב של תחנת הרכבת בבית-שמש, כחצי שעה לאחר מכן נסע על כביש 38 לרחוב בן-זאב בבית שמש, הנמצא קרוב יותר לאזור התעשייה בו מצוי המפעל

שנפרץ, דקות ספורות לאחר מכן חזר לרחוב הסמוך לתחנת הרכבת, וכעבור עוד מספר דקות שב ונסע על כביש 38 לכיוון רח' בן-זאב.

בהמשך, בין השעות 4:06-4:10 רכבו של המשיב 2 ובעקבותיו משאית ה"מאן" ואחריהם רכב פורד נוסף (אשר מתוך דו"חות העיקוב עולה כי נסע באותם רחובות ובאותן שעות) נראו יוצאים מרח' וירג'יניה, המצוי במרחק שני רחובות מן המפעל שנפרץ, ונוסעים על כביש 38 עד צומת שמשון, במפגש עם כביש 44. בצומת שמשון רכבו של המשיב ואחריו משאית ה"מאן" פנו לכביש 44 ואילו רכב הפורד המשיך לכיוון כביש מספר 1.

לאחר הפניה המשיב 1 עצר את רכבו על כביש 44 והמתין מחוץ לרכב בתחנת אוטובוס שהייתה במקום. כאשר פנתה המשאית לכביש 44 עלה המשיב 1 על הרכב ונסע על כביש 44 ובעקבותיו נסעה המשאית לכיוון כביש מס' 3 שם נעצר כל אחד מכלי הרכב על ידי השוטרים.

9. מתוך מסמכים כ"ח- ל"ב בתיק החקירה עולה תיאור מעצרה של משאית ה"מאן" בה נהג פרג' מוסלמאני, אשר נחסמה על ידי כח משטרת. מוסלמאני נגח ברכב המשטרה באמצעות המשאית בניסיון להימלט מהשוטרים.

10. דו"ח פעולה של אריאל אסולין (מסמך ל"ו) מציג את תיאור עצירת רכב המזדה בו נהג המשיב 2 ומעצרו של המשיב, וזאת לאחר שפנה מצומת נחשון לכיוון צומת שבע. מתוך הדו"ח עולה, כי המשיב 2 נעצר בשעה 4:29 בבוקר.

11. פרג' מוסלמאני שנהג במשאית, אשר על פי הנטען, המשיב 2 ליווה את נסיעתה ברכבו, טען בהודעותיו כי הוא נסע כ"טרמפיסט" על משאית זו, ובשעת המעצר הנהג שנהג בה ברח (טענה הנסתרת מתוך דו"ח הפעולה של השוטרים אביעד בלמס במסמך ל'), וממילא הכחיש כל הכרות או קשר למשיב 2.

12. המשיב 2 מסר 3 הודעות, בתאריכים 26.11.14, 1.12.14 ו- 3.12.14. בהודעותיו הכחיש המשיב 2 כי היה בלילה שבו נעצר באזור התעשייה בבית שמש. לטענתו קבע להיפגש עם חברה שלו המתגוררת בקרית מלאכי בתחנת דלק בבית שמש, המתין לה כרבע שעה ומשבוששה לבוא, כעבור כרבע שעה, עזב את המקום ופנה לחזור לביתו שבירושלים ואז נעצר. המשיב 2 הכחיש כל קשר או היכרות עם פרג' מוסלמאני ועם סיני ג'אבר. המשיב טען כי אין ברשותו כל מכשיר טלפון, והכחיש כי מספרי הטלפון אליהם התייחסו השוטרים במהלך החקירה, ואשר יוזכרו להלן, היו אי פעם בשימוש.

13. מתוך זכ"ד של יצחק לוי מיום 27.11.14 (מסמך ט"ו) עולה כי מספר הטלפון של המכשיר שנתפס אצל פרג' מוסלמאני בעת מעצרו (מסמך כ"ז) הוא 052-3820046.

זכ"ד של שחר אייס מיום 27.11.14 (מסמך 83) מתאר חיפוש במכשיר זה שנתפס אצל פרג' מוסלמאני. מתוך החיפוש עלה, כי בתאריך 26.11.14 בשעה 3:44 נרשמה שיחה יוצאת למספר 054-3427719, בשעה 3:59 נרשמה שיחה נכנסת ממספר זה ובשעה 5:33 שיחה שלא נענתה ממספר זה. עוד נמצא בחיפוש, כי בתאריך 26.11.14 בשעה 4:02 נרשמה שיחה שלא נענתה ממספר 052-4344251 וכן נרשמה שיחה נכנסת מאותו מספר בשעה 4:23.

14. מזכר של גדי לובין מיום 4.12.14 מתעד חיפוש במכשיר הטלפון הסלולארי של אשתו של המשיב 2. ברשימת אנשי הקשר שלה מופיע איש קשר המכונה BIBI בוריאציות שונות, ואליו משויכים ארבעה מספרי טלפון: 052-4344251; 052-7010708 ושני מספרים נוספים. בזכ"ד מצוין כי על פי בדיקה שערך השוטר לובין, הבעלות על המספר המסתיים בספרות 708 היא של המשיב 2. מכאן ניתן להסיק, כי המספר המסתיים בספרות 251 המשוך לאיש קשר באותו השם שייך גם הוא למשיב 2. במחקר תקשורת שנערך למספר זה עולות מספר שיחות לטלפון 054-3427719.

מסקנה זו מתחזקת מתוך זכ"ד של גדי לובין מיום 3.12.14 (מסמך 82), המתאר ניתוח של מחקרי תקשורת לטלפון שמספרו 052-4344251, והמלמד שביום 26.11.14 החל משעה 5:55 נעשו 4 שיחות ממספר זה לטלפון 052-2899471 הרשום ע"ש פדאא אסקאפי (שעל פי מספר ת"ז היא פדאא סלהב, אשתו של המשיב 2).

15. סיכומם של דברים, דו"חות העיקוב מתארים נוכחות בת מספר שעות של המשיב 2 באיזור שבו התבצעה ההתפרצות תוך נסיעות הלוך וחזור ברחובות הסמוכים למקום ההתפרצות. בהמשך מתוארת נסיעה בשיירה של משאית ה"מאן" בה נתפס הרכוש הגנוב לאחר מכוניתו של המשיב 2, וניתן להסיק קשר בין השתיים מתוך העובדה כי באחת ההזדמנויות במהלך הנסיעה עצר המשיב את רכבו והמתין עד להגעת המשאית, ורק אז המשיך בדרכו.

16. בנוסף לכך, מניתוח מחקרי התקשורת והחיפושים שנעשו במכשירי הטלפון השונים עולה, כי מספר שניתן להסיק שהוא בשימוש המשיב 2 היה בקשר טלפוני עם מספר טלפון של מכשיר שנתפס במשאית שבה נהג פרג' מוסלמאני בשעות הרלבנטיות להתפרצות, ובה נמצאה הסחורה הגנובה, וכי שני מספרי הטלפון הללו, האחד שהיה לכאורה בשימוש המשיב 2 והשני שהיה לכאורה בשימוש פרג' מוסלמאני, היו בשעות הרלבנטיות להתפרצות בקשר טלפוני עם מנוי נוסף שמספרו 054-3427719.

כאן המקום לציין, כי אשתו של המשיב 2 אינה כשרה להעיד נגדו בשים לב לעבירות בהן הוא מואשם, ועל כן לא ניתן להתייחס להודעתה ולזכ"ד המתעד שיחה עמה כאל ראיות המפלילות את המשיב 2.

עם זאת, הגם שהדבר לא נטען על - ידי ב"כ המשיב, יש להתייחס לאפשרות שאשת המשיב תשמש עדת הגנה מטעמו. גם בנסיבות אלה אינני רואה בדברים האמורים בהודעתה ביחס למספרי הטלפון שנמצאו ברשימת אנשי הקשר במכשיר הטלפון הסלולארי שלה כדי לכרסם בראיות הקושרות את המשיב 2 לביצוע העבירות, וזאת בשל האמור בזכ"ד של החוקר גדי לובין מיום 4.12.14 שבו מתועדים שיחה עם אשת המשיב וחיפוש במכשיר הטלפון שלה.

17. גרסתו של המשיב 2 מעלה תמיהות וסימני שאלה קשים כבר בשלב זה של ראיות לכאורה. ישנו קושי ממשי לקבל את גרסתו בדבר המפגש המתוכנן עם החברה וזאת בעיקר בשל פערי השעות שאינם ניתנים להסבר; המשיב טען כי קבע עם החברה בשעה 11:00 בלילה, המתין במקום רבע שעה ונפנה לחזור לביתו, טענה שלא ניתן ליישבה עם העובדה כי המשיב נעצר סמוך לשעה 4:30 לפנות בוקר, במקום שאינו הדרך הטבעית לחזור לביתו בירושלים ואף מנוגד לכיוון הנסיעה לביתו. המשיב סירב למסור פרטים מלאים אודות אותה חברה שעמה נועד להיפגש באופן שיאפשר לבדוק את טענותיו, וטען כי יצא מהבית בלי טלפון ואינו יודע גם את מספר הטלפון שלה. טענותיו של המשיב 2 לפיהן לא היה באותו הלילה באזור התעשייה בבית שמש נסתרות מתוך דו"חות העיקוב, וממילא אין בידו ליתן הסבר לנסיעותיו הלוך ושוב סמוך לאזור התעשייה בשעות שבהן התבצעה הפריצה. בכל אלה יש כדי לחזק את

הראיות נגד המשיב.

18. לנוכח האמור לעיל אני סבורה כי הגם שמדובר בראיות נסיבותיות, קיימת תשתית ראייתית לכאורית מספקת להוכחת המיוחס למשיב 2 בכתב האישום.

עילת מעצר

19. הגם שמדובר בעבירת רכוש, מתוך הראיות נראה כי מספר אנשים, ובהם המשיב 2, חברו יחד בהתארגנות מתוכננת לבצע התפרצות שבמהלכה נגנב רכוש בשווי רב מאוד. מדובר, כאמור, בעבירה שבוצעה בצורה מתוככמת ומתוכננת, תוך הכנת תשתית לוגיסטית משמעותית.

על פי חומר הראיות בתיק ניכר כי הפורצים התכוננו היטב לביצוע העבירה, וגם הרכוש שנגנב הוא כזה שנברר בקפידה מתוך מלאי הפריטים המצוי במפעל.

20. נסיבות אלה מעלות מסוכנות, אשר מתעצמת לנוכח עברו הפלילי של המשיב 2 הכולל שלוש הרשעות קודמות בגין מספר עבירות רכוש וכן עבירות תקיפה והפרעה לשוטר, איומים ועוד.

חלופת מעצר ושאלת החזרתו של המשיב למעצר

21. כפי שהובהר לעיל, המשיב 2 שוחרר בהסכמת המבקשת ביום 7.12.14 והוא מצוי מזה כחודש ימים בתנאים מגבילים שהוטלו עליו, הכוללים מעצר בית מלא בבית אמו, ערבות עצמית וצד ג' אשר נחתמה על ידי אמו בסך 5,000 ₪ כל אחת, וכן הפקדה על סך 3,000 ₪.

22. הבקשה למעצרו מחדש של המשיב 2 הוגשה לראשונה ביום 24.12.14, עם הגשת כתב האישום, בחלוף כשלושה שבועות מיום שחרורו של המשיב בתנאים.

23. לטענת ב"כ המבקשת ההחלטה על שחרורו של המשיב 2 במהלך החקירה נעשתה משיקולי חקירה, מתוך רצון להמשיך בחקירתם של יתר הקושרים, ולאתר את אלה שטרם נעצרו, וזאת מבלי שיהיה צורך לחשוף את חומרי החקירה, ובפרט את דו"חות העיקוב בפני המשיב.

אודה כי התקשיתי לרדת לסוף דעתה של המשיבה בעניין זה. יחד עם המשיב 2 נעצר גם פרג' מוסלמאני. חומרי החקירה בעניינם של השניים זהים ומדובר באותו תיק חקירה, ואף על פי כן המבקשת החליטה לשחרר את המשיב 2 ולא את פרג' מוסלמאני, מטעם שהיה רלבנטי לכאורה גם בעניינו של מוסלמאני.

24. זאת ועוד, כתב האישום נגד פרג' מוסלמאני, הוגש ביום 11.12.14, ארבעה ימים בלבד לאחר ששחרר המשיב 2 ממעצרו, וגם במועד זה, שבו לכאורה היה על המבקשת למסור את כלל החומר שאותו ביקשה להסתיר באמצעות שחרורו של המשיב 2, לא ביקשה את מעצרו המחודש של המשיב 2 אלא המתנה פרק זמן נוסף, המתנה שתכליתה אינה ברורה.

25. החלטתה של המבקשת לשחרר את המשיב ממעצרו מגלמת בתוכה את ההנחה לפיה חרף המסוכנות הנשקפת מן המשיב, אין הכרח לעצור אותו במעצר של ממש, וניתן להפיג או לצמצם את המסוכנות באמצעות חלופת מעצר. הנחת מוצא זו מוסיפה להתקיים גם כיום, שעה שהמשיב משוחרר מזה כחודש ימים ואין כל טענה כי הפר את תנאי השחרור שהוטלו עליו. ודוק, על פי פסיקת בית המשפט העליון, לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של מי שכבר שוחרר ממעצר, וכאשר הוא מתבקש לעשות כן, על בית המשפט ליתן לעובדת השחרור משקל נכבד, ולהורות על מעצר מחודש רק אם הנאשם הפר את תנאי השחרור או אם נתחדשו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר (ראו בש"פ 1237/04 **מדינת ישראל נ' גיאסוב ואח'** [פורסם בנבו]).

26. יש להדגיש כי הבקשה להורות על מעצרו מחדש של המשיב 2 אינה נסמכת על גילוי ראיות חדשות בעניינו, אשר יש בהן כדי להעצים את המסוכנות שנשקפה ממנו בשעה ששוחרר ממעצר, כי אם על שיקולים טקטיים בלבד שהנחו את המבקשת. מקומם של אלה אינו בין השיקולים שעל בית המשפט לשקול שעה שבוחן את הבקשה לשוב ולעצור את המשיב 2, הפעם עד תום ההליכים.

27. אינני סבורה כי ניתן לגזור גזירה שווה לעניינו מהחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 8425/12 **אבוג'דיד ואח' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] עליה נסמכת המבקשת, שכן באותו מקרה החלטתו של בית המשפט העליון נסמכה בעיקר על טיבן של העבירות שבהן הואשמו המבקשים, שכללו מעשי בריונות ואיומים שנעשו בצוותא חדא נגד מספר מתלוננים, בין היתר במטרה לשבש הליכי משפט.

28. סיכומם של דברים, מן המשיב 2 נשקפת מסוכנות גבוהה המקימה עילת מעצר. בנסיבות העניין, תנאי השחרור שהוטלו על המשיב 2 ביום 7.12.14 במסגרת מ"י 55702-11-14 יש בהם כדי לקיים את תכלית המעצר, ועל כן אני מורה על הארכתם של תנאים אלה עד תום ההליכים.

29. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ' טבת תשע"ה, 11 ינואר 2015, במעמד
הצדדים.